

סוהיר לספר. כשהשתחררה החלה ללמוד באוניברסיטת באר-שבע. היא היתה פעילה מאוד בתחום הסטודנטי טיפול. היא סיימה תואר ראשון במדע הבלשנות ועברה לאוניברסיטה העברית, כדי ללמוד לתואר שני.

גם באוניברסיטת באר-שבע וגם באוניברסיטה העברית התגוררה במעונות הסטודנטים.

לדבריה, לא חשה באפליה בין סטודנטים ערבים ויהודים, עד שהגיעה לאוניברסיטה העברית. את האפליה הגרירה לארדוקא כאישית, אלא כלאומית. בשתי האוניברסיטות, כך סיפרה, התגוררה בחדר אחד עם סטודנטיות יהודיות.

ראש המחותרת היא מגלמת נערה ערבייה, המתאהבת בנידי גוב ורותמת אותו למחותרת. גוב מעביר כספים לישראל כדי לבנות אוניברסיטה ערבית, אך לסוהיר האני יש תוכניות לרכוש בכסף זה נשק.

נערת הזוהר סוהיר האני כנערת-זוהר ערבייה, בחצאית מיני נועזת (קיצונית משמאל). היא ציפצפה על כלליה המישחק הנוקשים. הוכיחה עצמאות והתגלתה כנערה מודרנית.

לחלק את הארץ לשתי מדינות לשני העמים היושבים כאן.

אני מסתובבת בגרה ורואה מה קורה שם. וזוהי: כשהמישטרה באה להפסיק התקהלות, הם יורים ככוונה באנשים. מי פגע בכסאם שכעה ובכארים חלף וזהי הוכחה נוספת שאין דרך לדרקיום. מה הפיתרון ראשית, יאטר ער פאת הוא נציג של העם הפלסטיני. הוא זה שביסס את הגרעין לתנועה הפלסטינית, לכן הפיתרון הוא נסיגה מכל השטחים וניהול שיחות עם ערפאת. גם מנהיגים פלסטינים אחרים כבר הודיעו בהודמנויות אחרות שהם מוכנים לכך. יש לפרק את כל ההתנחלויות, לתת לפלטיים אפשרות בחירה בין קבלת פיצויים או בנייה מחדש של ביתם במדינה הפלסטינית או כישר אל.

לשכוח מהכל

ב תקופת צילומי הסרט — נו גילמה את מנהיגת המחותרת ה קשוחה, הרושת מאהובה הישראלי, גידי גוב, להעביר לידיה כסף שנועד לבניית אוניברסיטה ערבית, כדי שתוכל לרכוש נשק לאירגון מאבק אלים — היה ליבה של סוהיר האני קרוע.

עם השייח' ג'אבר מועדי, שבא אל מאחריהקלעים, כדי לברך אותה בתחרות מלכת המים המקומית, בהנריה. סוהיר הדחימה את החברה הערבית. כשהופיעה בביקניני נועז.

שער העולם הזה סוהיר האני בשער העולם הזה, שהכריז עליה כעל הדוגמנית הערבית הראשונה בישראל. היא ניתקה את כבלי המסורת והעיזה לעשות מה שנעזות ערביות רבות חולמות. אך אינן מעזות. מישפחתה של סוהיר תמכה בה לאורך כל הדרך.

הצילומים התקיימו בתקופת מיל-חמת-לבנון, ורבים מחבריה היהודים, חברי תנועות השמאל שוחרריהשלום, השתתפו במילחמה במיסגרת שרות המילואים שלהם. סוהיר ניסתה לשכנע אותם לא להשתתף במילחמה, לשרת רק בגבולות הקהירוק ולא מעברו השני.

היא מספרת כי רבים מחבריה היהודים הרגישו כי זה'ל שוב אינו צבא-מגן. כמה מהם סירבו לצאת לקרב, אחרים נענו לצו.

סיכמה סוהיר: "אם כל מי שלא היה רוצה לקחת חלק במילחמה הוו לא היה הולך, לא היתה מתרחשת הטרגדיה הוו בלבנון."

במיקרה של סוהיר האני עולה המציאות על כל דימיון קולנועי. רומה, שאף התסריטאי המוכשר ביותר לא יכול היה לכתוב תסריט מוצלח יותר: צעירה ערבייה שאפתנית, החיה בחברה מסורתית, שוברת את הכבלים ואת המיסגרות, משתתפת בתחרות-יופי, הופכת נערת-זוהר, יושב בבית-סוהר באשמת מגע עם סוכן זר, עושה תואר שני בבלשנות, מגשימה חלומן של צעירות רבות והופכת לכוכבת קולנוע. אך בסופו של דבר, היא מעדיפה את אושרה הפרטי, כוחרת להינשא לאיש, בשקט ובצניעה, ולש כוח מהווה, מהרפתקנות מהפירסום ומהקולנוע.